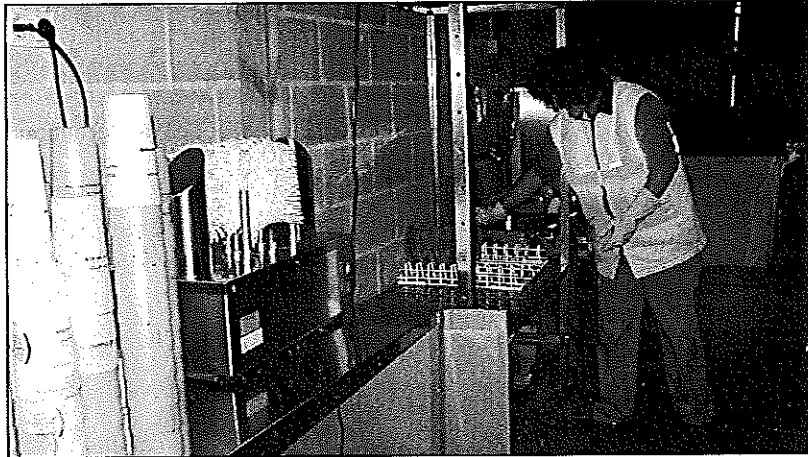

La Fundació Baix Montseny reforça la línia de rentat amb una donació de Givaudan

REDACCIÓ. Sant Celoni
La Fundació Acció Baix Montseny, destinada a la inserció laboral de persones que pateixen algun tipus de disminució, ha pogut consolidar i expandir la línia de rentat de vaixelles reutilitzable gràcies a l'adquisició d'una nova maquinària industrial innovadora. La Fundació ha incorporat a la seva seu una nova màquina d'assecat de gots i diverses prestatgeries, una millora que, segons el seu gerent, Xavier Jané, ha estat possible "gràcies a la donació concedida per l'empresa Givaudan Ibèrica, SA", de Sant Celoni. L'empresa química se suma, així, al "suport del Patronat de la Fundació, format per 8 ajuntaments del Baix Montseny",

Una imatge dels treballs del nou servei de neteja de vaixelles a la seu de la Fundació (L'ADBN)

assegura Jané.

Des d'aquest any, la Fundació, al marge de les línies de gestió i assessorament d'espais verds, jardineria, serveis de pintura i senyalització viària, serveis forestals, neteja i missatgeria, ha ampliat els seus serveis amb una nova línia de rentat de vaixelles reutilitzable, com els plats i gots que s'utilitzen durant les Festes Majors. Els primers ens a fer ús d'aquest servei van ser l'Ajuntament de Sant Celoni i el Consorci de Residus del Vallès Oriental, tot i que actualment s'ha ampliat a altres Ajuntaments i contempla, també, l'oferta de neteja d'aquest material a empreses privades.

El nou servei de rentat de vaixelles s'incorpora, doncs, a l'oferta del Centre Especial de Treball de la Fundació Acció Baix Montseny, un centre ideat per afavorir la igualtat de possibilitats i crear i oferir llocs de treball a les persones amb discapacitat, majoritàriament psíquica, de la comarca del Baix Montseny.

TRIBUNA OBERTA COL·LECTIU FRANCESC DE TAMARIT

La normalitat

Després dels mesos d'estiu i un cop retrobada la "normalitat" quotidiana, ens retrobem en aquest espai que la direcció de l'Actualitat ens permet ocupar.

Dèiem que hem tornat a la "normalitat" i, malauradament, aquesta paraula reflecteix exactament el que ens estem trobant en gairebé tots els àmbits: polític, social, econòmic, etc.

El govern espanyol segueix amb la seva normalitat, o sigui: enganyant-nos. Tot i que ara potser una mica menys. No ho necessita tant. Ha perdut la petita por que podia tenir, perquè ha vist com ens comportem, s'ha adonat (tampoc era tan difícil adonar-se'n) que, com a molt, sols amenacem i fanfarronem, però a l'hora de la veritat, amb un argument o un altre, solem acoquinarnos, acceptar el que és inacceptable i, és clar, després, donar-nos les culpes els uns als altres de les nostres ridícules acceptacions i, sobretot, renúncies. I mentre tant, els més imprementables rient i comentant entre ells: "¿Ves como al final son incapaces de mantener ni su tan proclamada unidad, ni sus amenazas, ni sus criterios?"

Aquestes renúncies les fan els nostres polítics, és cert. Uns polítics que hem, i s'han, desprestigiats. Però no només ells. Què fem nosaltres, els que no som polítics? En general res. Bé, sí: criticar, criticar-ho tot, això sí. Ara bé, a l'hora de fer nosaltres alguna cosa pel nostre país no fem res, perquè no sabem ben bé què podríem fer i, el més trist, perquè ni ens importa saber-ho. Si alguns amb una mica més d'interès saben que hi ha algunes coses que es podrien fer, tampoc les fan per comoditat, vergonya o, simplement, per covardia. Com els polítics. I així tanquem el cercle.

La normalitat també ha tornat a les escoles. Les imprevisions de sempre, els plors de sempre i els barracons de sempre. Per cert, que la -que diríem- "comunitat educativa" (mestres, pares i alumnes) podrien manifestar-se en favor del nou finançament que preveu l'Estatut, i així amb diners nostres podríem deixar els barracons, tindríem llibres gratuïts i algunes coses més com tenen altres comunitats amb diners que no són seus.

Però tornem a la normalitat que dèiem. Per no faltar no hi falta ni la convocatòria de vaga:

"... el dijous 13 de novembre. Els sindicats de mestres USTEC-STE, ASPEPC-SPS i CGT, que sumen un 58,5% dels delegats sindicals a l'educació no universitària, han convocat el professorat de l'escola pública a una vaga contra el projecte de llei d'educació de Catalunya..."

Aquesta llei (la LEC), sí no anem errats,

Segurament que algun dels objectius d'aquesta vaga també vagi dirigit al bé dels alumnes, però segur que hi ha altres mesures de pressió, segur que n'hi ha que no perjudiquen els mateixos alumnes i, també, segur que són més difícils i exigeixen més esforç; però, vaja, la causa s'ho val, o no?

També hem tornat a la "normalitat" pel que fa a la nostra parla. Bé, aquesta (la normalitat) no s'ha perdut mai. Els que es cuiden de descreditar, mentir, difamar, tergiversar, discriminar, odiar, etc., tot el que fa referència a la llengua catalana, aquests no paren, no es cansen mai. Si possessin tanta voluntat i tant d'esforç en altres temes (projectes, treball, investigació...) és possible que ni tan sols necessessin tanta "solidaritat" (financera, volem dir).

I nosaltres, els catalans? Doncs també continuem amb la nostra "normalitat": o sigui, parlant en castellà amb els que han arribat fa poc, encara que hagin fet l'esforç d'aprendre el català, sense adonar-nos de la nostra estultícia; però, això sí, criticant els que encara no l'han après, sobretot si ja porten més de quaranta anys entre nosaltres. Quaranta anys que els hem passat sense fer res per ajudarlos a practicar la nostra llengua. Normal, malauradament.

I a nivell local? Impàs. Ves que aquest impàs no sigui ja la nostra normalitat...

ARE: Impàs; ALTRUM: Impàs; Aparcament subterrani: Impàs; Hospital: Impàs; Premis literaris: Impàs; Rotondes pendents: Impàs; Habitatges socials: Impàs...

Ai, ai, ai.

reforça la direcció, augmenta l'autonomia dels centres, crea mecanismes per avaluar correctament, exigeix als mestres flexibilitat i també l'esforç i la responsabilitat que es donen per suposats a qual-sevol mestre mereixedor d'aquest títol.

Sense entrar a valorar la raó o no dels arguments dels convocants d'aquesta vaga, sí que volem denunciar la seva convocatòria. Els mestres, precisament els mestres, no tenen altres recursos per lluitar per les seves reivindicacions? Han de fer servir mesures de pressió que perjudiquen només a les criatures de les que en són responsables? Sí, ja sabem que un govern mínimament responsable no pot permetre deixar els alumnes sense escolarització durant gaires dies, o cap si és molt i molt responsable, i, és clar, això dona als mestres una posició avantatjosa. Però, s'adonen els convocants de la vaga que s'aprofiten de la suposada responsabilitat del govern per aconseguir els seus propòsits? I la seva, de responsabilitat?